

skulle udtale, at Japan var fuldt kvalificeret til at blive medlem af FN, samt udtrykke håb om Japans snarlige optagelse.

Efter sikkerhedsrådets vedtagelse den 14. december af det russiske forslag om optagelse af de 16 lande indkaldtes der til et ekstraordinært aftenmøde i plenarforsamlingen samme dag, hvorunder alle de pågældende lande indvalgte, idet der stemtes om hvert enkelt land for sig.

Som bilag 3 til nærværende beretning er optaget en ajourført liste over FNs medlemslande.

5. Revision af FN-pagten.

(Dagsordenens punkt 55).

De Forenede Nationers pagt bestemmer i art. 109, at såfremt en konference til behandling af spørgsmålet om en revision af pagten ikke har været afholdt inden plenarforsamlingens 10. årlige samling, skal forslag om indkaldelse af en sådan konference sættes på dagsordenen for den nævnte samling, og en konference skal da afholdes, hvis flertallet af plenarforsamlingens medlemmer og hvilke som helst 7 medlemmer af sikkerhedsrådet beslutter det.

Den 10. plenarforsamling måtte derfor tage stilling til, hvilken fremgangsmåde der i denne henseende skulle følges. Fra britisk side forelagdes på en række landes vegne (Canada, Ecuador, Irak, Thailand og USA) et resolutionsudkast, som under henvisning til ovennævnte bestemmelse i pagten gav udtryk for, at det ville være ønskeligt at revidere denne i lyset af de hidtil indvundne erfaringer, og iøvrigt bestemte:

1. at der på et passende tidspunkt skulle afholdes en almindelig konference med henblik på en revision af pagten;

2. at en særlig komité bestående af repræsentanter for 18 medlemslande efter samråd med generalsekretæren skulle stille forslag til den 12. plenarforsamling angående tid og sted for afholdelsen af en sådan konference samt vedrørende dennes organisation og forretningsorden.

Den britiske delegerede udtalte i forbindelse med forelæggelsen, at komiteen på ingen måde selv skulle have adgang til at drøfte pagtens bestemmelser, og når den som foreslået skulle aflægge beretning til 12. sam-

ling, skulle den have fri adgang til eventuelt at indstille, at det rette tidspunkt for en konference endnu ikke ville være kommet. Der ville ikke være nogen mening i at holde en revisionskonference, medmindre der var en almindelig tilbøjelighed til alvorligt at overveje mulighederne for ændringer i pagten. Selve pagten var på de væsentlige punkter sund, men den lod sig dog sikkert på enkelte punkter forbedre. Det måtte erkendes, at ingen forbedring kunne indføres uden enighed mellem sikkerhedsrådets faste medlemmer og tilslutning af to trediedele af plenarforsamlingen. Man burde imidlertid ikke forpasse den mulighed, som art. 109 åbnede for at træffe en afgørelse med simpelt flertal.

Den amerikanske delegerede understregede i sit indlæg, at det måtte overvejes, om de midler, der i pagtens nuværende form stod til rådighed, var skikkede til opfyldelse af dens formål. Den fremgangsmåde, der foreskrives med hensyn til optagelse af nye medlemmer, kunne der således efter amerikansk opfattelse være grund til at overveje påny på en konference (se sp. 488).

Fra sovjetrussisk side afvistest seks magts forslaget. Man fandt, at pagten var fuldt tilfredsstillende, og at den ingen ændringer krævede. En revision af den ville efter sovjetisk opfattelse ikke fremme tilliden mellem nationerne. Vetoretten i sikkerhedsrådet var en garanti for, at der ikke blev udøvet diskrimination mod visse stater og begunstiging af andre. Den var i det hele taget en naturlig afspejling af det særlige ansvar, der påhviler de faste medlemmer for bevarelse af fred og sikkerhed.

Danmarks repræsentant, folketingsmand Alsing Andersen, udtalte, at man fra dansk side ikke var principielt imod ændringer i pagten. Afgørende måtte det imidlertid være, om sådanne ændringer var egnet til at bidrage til international afspænding og derigennem til en styrkelse af FN. De praktiske muligheder for en revision måtte have for øje, og tiden var næppe moden endnu til en sådan. En særlig konference sammenkaldt med henblik på en revision af pagten ville derfor næppe være hensigtsmæssig, men ville tværtimod kunne give anledning til, at modsætninger skærpedes.

Fra svensk, norsk og islandsk side gik man ligeledes imod det forelagte resolutionsudkast.